

Німець від німця різниться...

Жили-були у Люцинові німці — багатий і бідний. Заможний звався Ведманом, володів добротним будинком-фортецею з мурованими стінами товщиною мало не метр, який зберігся дотепер. Наразі тут медпункт, а раніше була крамниця.

Мав Ведман і молотарки на м'яту та просту соломку, і кінні жатки, й тримав вісім корів. Словом, був хазяїном.

Бідний німець відгуку-

вався на ім'я Рух. Свого часу він володів вітряком, але, любляючи оковиту, пропив добро.

Якось Рух не пошкодував два злотих та звернувся за допомогою до тучинського лікаря Бортовського. Оглянувши горло, медик заспокоїв: «Усе гаразд». Пацієнт хитро посміхнувся: «Який гаразд? Адже через цю горлянку упродовж року проліз вітряк із крилами».

Перед війною, коли

німці стали переселятися до фатерлянду, туди ж забрався і багатий Ведман. Їхати мав своїми кінями. А оскільки більша частина нажитого лишалася у Люцинові, то дуже вже жалкував за добром, мало з глузду не з'їхав.

А от Рухові не шкода було полишати село. Бо не мав практично нічого...

Яким ОРЕЛ,
старожил с. Садове,
красзнавець.